

δόγμα τῆς θρησκείας αὐτῶν εἶναι τὸ νὰ φονεύωσιν ὅσους πλείονους ἀνθρώπους δύνανται, διὰ νὰ ἐκδυσωπῶσι τὴν θεάν. Ἡ θρησκεία αὕτη, ἥτις, μείνας ἀγνώστος ἐπὶ χιλιάδας ἐτῶν, μόλις ἀνεκαλύφθη ἐσχάτως ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, διαιρεῖται εἰς τρεῖς αἵρέσεις ἡ μία ἀπαγχονίζει, ἡ ἄλλη ἐμπήγει ἐγχειρίδια εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ εἰς τι ἄλλο μέρος τοῦ σώματος, ῥίπτουσα τὰ θύματα ἐντὸς φρεάτων ἢ λάκκων, καὶ ἡ τρίτη φαρμακεύει ἐπ' βοηθοῦσα τὸ δηλητήριον καὶ διὰ πληγῶν. Ἐκαῖνοι τοὺς ὁποίους ἐγνώρισαν ὁ περιηγητὴς ἦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπαγχονισταί.

«Εἷς ἐξ αὐτῶν, λέγει, εἶχεν ἀπαγχονίσει ἑξακοσίους καὶ ἐπέκεινα, ὡμολόγει δὲ τοῦτα μὲ ἀπειρον εὐχαρίστησιν. Τὸ ἥθος τοῦ ἦτο σεμνὸν ἂν καὶ ἀνάλογητον καὶ νωθρὸν, αὐτὸς δὲ καθάριος καὶ κομψὸς μάλιστα. Εἶχεν ἡλικίαν ἐξήκοντα ἐτῶν, καὶ περιεκυκλοῦτο ὑπὸ τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων του. Ἄλλος τις

σώματος, συμβαίνει τι τὰ μέγιστα λυπηρὸν εἰς τὸν φονευθέντα.

Οἱ ἀποτρόπαιοι οὗτοι τοῦτοι π ατεύουσιν ὅτι πᾶσα πανουργία εἶναι θεμιτὴ διὰ νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν σκοπὸν τῶν. Προσέρχονται εἰς τοὺς ξένους, ἐξοικειοῦνται μὲ αὐτοῦ, τοὺς εἰδαποιοῦσιν ὅτι τρέχουσι κίνδυνον ἐκ μέρους τῶν κούγων, προσκαρτεροῦσι μῆνας ὀλοκλήρους, καὶ ὅταν τέλος φθάσῃ ἡ κατάλληλος ὥρα, ὅταν πετάξῃ ὁ κόραξ πρὸς τινὰ διεύθυνσιν, ἡ διαβῇ ὁ θῶς ἐξ ἀριστερῶν τῆς ὁδοῦ, ἐκτελοῦν τὸ σχέδιόν των. Πάντης θρησκείας ὁπιδ' ὅς δέχεται εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἡ αἵρεσις αὕτη, ἥτις εἶναι παράδοξον πῶς ἐπεκράτησε μεταξύ λαοῦ τόσῳ χειροῦθους ὡς ὁ Ἰνδικός.

Ἀλλ' ἂς ἀποχαιρετίσωμεν καὶ τὴν θεάν *Καλὴν*, καὶ τὸ καλὸν τῆς, καὶ τοὺς τοῦτους τῆς, καὶ ἐπιδύντες ἀτμοπλοίου ἂς μεταβῶμεν εἰς Βενάρην, ὅπου θέ-

Χωρίον Βεγγαλικόν.

σεβασμιώτατος πρεσβύτης, ἐκαυχᾶτο ὅτι ἀπηγγόνισεν ἑνεακοσίους ἐνενήκοντα ἐννέα! Καὶ οἱ δύο δὲ οὗτοι ἦσαν ἐντὸς φυλακῆς ὅπου ἐμελλον νὰ διανύσωσι τὸ λοιπὸν τοῦ βίου αὐτῶν· διότι οἱ Ἀγγλοι, ἂν καὶ τιμωρῶσι μὲ θάνατον πολλοὺς τῶν τρομερῶν τούτων κακούργων, διὰ νὰ ἀνακαλύψωσιν ὅμως καὶ ἄλλους τοιοῦτους χαρίζουσιν εἰς τινὰς ἐξ αὐτῶν τὴν ζωὴν. Ἐννοεῖται ὅτι οὗτοι, καὶ τοὶ καταδικασμένοι εἰς αἰωνίαν φυλάκισιν, δὲν δυσκολεύονται νὰ προδίδωσι τοὺς ὁμοθρήσκους των, ἐπὶ τῷ ὄρω ὅμως τοῦ νὰ μὴ γίνῃ χρῆσις πρὸς ἐκτέλεισιν τῆς θανατικῆς ποινῆς ἄλλου μέσου πλὴν τοῦ τῆς ἀρχόντης. Κατ' ἀρχάς, πρὸς πλείοντον παραδειγματισμὸν, εἶχεν ἀποκεφαλίσθῃ τις τῶν φοβερῶν τούτων ἀπαγχονιστῶν· ἀλλ' οἱ προδότες ἐσιώπησαν ἀμέσως, διότι, κατὰ τινὰ θρησκευτικὴν δοξασίαν, ὡς ἂν ἡ κεφαλὴ χωρίζεται τοῦ

λομεν φθάσει, ἐὰν συντρέξῃ ὁ καιρὸς, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ἡμερῶν.

«Ἀναχωρήσαντες ἀπὸ Κολκούτης, ἐξακολουθεῖ ὁ περιηγητὴς, ἐπλέομεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ποταμοὺς στενοὺς δι' ὧν σχηματίζεται ἡ ὁλόγον Δέλτα, μετὰ ἐν νησιδίων τελματωδῶν, συμφύτων καὶ ἀσκοιτικῶν. Καθ' ἑσπέραν ἠγχυροβολοῦμεν, φοβούμενοι μὴ ἐγγρίψωμεν εἰς σύρσεις ἐξ ὧν γένηι ὁ Γάγγης. Ἀξιωματικοὶ τινες Ἀγγλοι συμπλωτῆρες ἡμῶν, ἐπισχεφθέντες τὴν ὁχθὴν ἐν καιρῷ νυκτὸς διὰ λέμβου, ἐπυροβόλησαν. Εἰς δὲ τὴν βολὴν ταύτην ἀπεκρίθηται μυρία κραυγαὶ θῶων, καὶ βρυχηθμὸς τίγρεων διακρὺς καὶ διεξοδικός, ὁμοιάζων ἐκρῆξιν ἡφαιστείου. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἐπέστρεψαν ταχεῖς καὶ ἐντρομοὶ εἰς τὸ πλοῖον.

«Τὴν αὐγὴν ἀνεσπάρσαμεν τὴν ἄγκυραν· ὅταν δὲ ὁ ἥλιος διεσχέδατο τὰς ὕγρας ἀλλὰ θερμὰς ἀναθυμιά-